

några dags citroner

Eugene Sundelius von Rosen

nästa dags citroner

hssp ps s ps ss wiki

vad ska vi till med nästa morgons ofantliga blick, den rena blicken, om så inte för att

den uppfräschar oss för en ny dags nya erfarenhet

om ej magen slutat pipa eller ljuda som sig bör som oftast

som

när den intänkta framtiden (som vanligt) ett komma skall blev ett hände gick

blev ny och fruktligt ny

och ny och bedarande och det blev allting i dåtid och även om han berättade om på

scenen det där med att ja – jag skulle ha gjort det, ja, ja jag skulle sagt si och så men

så gjorde jag ej det och då, i tanken så kom hjärtanken, sprattlet, som sa:

antingen en slags

jobba med jamerlonker

eller antingen på stan eller utseendet, det som komma gjorde

och varken dag eller natt eller fötter

utseendet presenterade sig själv som för ung för att göra men för omogen för att inte

mer än att synas

som estetisk varelse, vars enda möjlighet i möjlighetsregistret var att vara estetisk

varelse

hej hä

ett två

du såg mig med tvälen imorse, och du la din röst på anlete 1 och vittnade (privat)

om sprayen och påverkan och inte på

racerfordon stiger snabbare än vatten, jeppe

du rör dig förbi som om du inte valt det själv, att det är:

va som sas tyngdlag nej växtvärk

du sa att du var
stockholms glass och pastahus
att vi inte "suttit" själva på "en" månad
och att,
därför var det viktigt att vi satt just så, själva
och när vi då gled mot att det med vatten inuti blev bättre, så förstod du mig inte
eu, du förstår mig inte heller
jag har ditt skrin,
du har märket
det verkligen hemskt och obevekliga del I
kolla – på byggnaden ska du kolla
den säger såhär (utan glimmer och överdåd) att, jag är så glad att, alltså att jag är din
älder nej att du är min, och,
jag tycker det utstrålas bästa mitjka också att det ej hållts förhör men snarare är av, ja
som exempelvis bazarov sa hehe, den goda arten
den ädlaste formen sa A till L
då vi gick på förskolan
som a:s mamma sa massvis med gånger till a och han på aw:n alltid nära, alltid vid
bordet vid elementet alltid nära kontoret
magen ilsknar och dörrarna stängs
trängs in i små anderdräktsrum, fylld som djuret upp till halsen,
nu i smala kanaler
men med breda höfter och breda uttal
"som alltid fast lite längre efter, snäppet före men ändå inte där"

göran satsade alla sina pengar

pappa lånade ut
de flyttade till staden (byn) långt borta i söder
där talade vi ett språk som lät som språk
där var de i en mindre by inne i byn i den inre byn (landsorten) där de levde
ekologiskt och med olika
kort som lades och gissades och spåddes om spunna tider
sälla tider som försvinnandet låg bakom
här var indien på modet och dess karaktäristika
anmodet
ett kollektivhus
målningarna va orangea
våningarna var två
det var av trä
det lukta rökelse
det var idealt
idealbyn
som sig bör
med datorspelet i rummet
de snakkar mega hurtigt, ibland
ser jag
saker
som ingen aldrig böjt

några dags citroner

Eugene Sundelius von Rosen

ansvar ges för andra, för att behållas i små skrin av lycka,

ett tomt rus är inte det samma som det i böckerna

ett avlägset åkallande, kommer inte ens de bästa öron att höra

du är så deskriptiv, i allt du gör, har gjort

kommer göra

du pratar franska med brytning och skäms

ni skäms ju för i helvete över att vara tonåringar

dajjoubu, dajjoubu,

vi jobbar i garderob, garderobiärer kallar dom oss

oke dayo, nandemonai, hoshii nano?

promen,

du sa promen?

agnes kom in i rummet, fast – mer som ett imperativ, en instruktion för att göra ett

(stopp)

jag vill undvika alla former av renasighet

jag tycker att det är värre än skidor, åkning, rinkar, tennis, bordtennis, anubistennis

är det en liten sphinx inristad i den?

anteckning: här tycker jag att det skulle vara – perfekt – skulle det inte vara perfekt

med en moonwalk här? alltså att om killen som har regnbågshår, borde inte han bara

... fucking moonwalka ut från stället? eller är det bara jag?

(från det här jävla stället!)

slut på sida ett

börja på sida två

undvik aldrig att det står upp, ur jorden, som pinnarna som ställde sig upp

sex stycken, antingen så är de mot honom eller så är de med honom

aha så som att han hugger ner dom

stopp

inte mer nu

jag vill och orkar inte tala mer

antingen och eller

några dags citroner

Eugene Sundelius von Rosen

(här börjar Arkadij f"king moonwalka ut genom stället)

Nä.

Nä? Nä... Okej. Kom. Kom sätt dig borta på stolen här borta. Pappa pratade i telefon.

Aha.

Jag... nå det var inget. Jag föredrog en grej men sen så nu så kom jag på att... ja, äh, du vet.

Det där, dom kallar det sublimering.

sublimering. Hehe. E det så dom säger nu för tiden?

Att man ska subba nån då? Va? Är det ett ord?

Det är ett verb pappa. Ett verb.

Ja... jaha... jag glömmer så lätt sänt där. Ordformer.

På tal om det.

Jag ... har en hemlighet jag ska förtälja.

Hehe hähä, jaaha... Åkej. Å vad finns på andra sidan av den? Vad ligger i dens eller dess framtids mage?

Näe. Inget spännande. Inget särskilt. Inget speciellt. Förlåt, inget speciellt menade jag hela tiden 'men ...

'dina rörelser! stopp! stopp nu! sådär! precis sådär! de är perfekta! per – fekte!

under noggrana studie och ... hehe, lätta välbehag! har jag studerat dig och ... ja, jo...

vadå?

näee... men... jag har kanske observerat ett och annat...

som?

som... inget som... nää då! ingenting alls...

(utbytta blickar)

okej, okej, okej! kanske att ...

(tittar ner)

...som en och annan... nå men som att ... du borde bli min förstägda och min förstäcka och du borde blöda och du borde vara ljuset! och du borde vara stearinet! och du borde vara skötaren! och läkaren! och... atmosfärerna! dygderna! de heliga graferna, grolerna, alltid alla samma samma sak jag blöder av det jag svär av det, mitt mellanmål, nej, mellanting drar sig av det, andas av det, allting ödsas, allt ska skötas allt ska ner i banaliteterna, i bordskivorna, det ljusa träet ständigt detta ljusa träet! och allt ska ständigt tendas (engelska) och mårdas (nonsens) och mårdhård skall resas upp och radiopinnarna ska ge upp och tsaren och marab och träpinnarna, radiohästarna bla bla bla, men på rikko! på rikko! (förtvivlat förfärat ursinnigt) du talar som om du vore den sista arkadij.

du talar också som om din mor lärt dig det.

(paus)

va?

har hon det?

kan du svara?

ja... jag är hela dan. du borde inte ens tro att du skulle behöva fråga.

du behöver inte ens göra så mycket som att lägga lekamen.

nä?

när ska vi sjunga tradeum?

(kort paus)

(BELL kommer in från fond vänster.)

när änglamakten har blivit stor? (gulligt insmickrande barnsätt)

när bellman slutat vara alkohoholist?

när power-rangers slutar referera? till skogen? till... färger? till japan?

hörde du ditt jävla flick-pojk-pojke-flicka-as! (argt mot BELL)

du tror att du varken är min jävla föreståndare eller mitt jävla helgon ditt jävla äckel?

du tror att du är helt jäva åt hållet föreståndare eller ödle- va?! svara då din jävla förbannade

jävla smula!!!!!!!!!!!!!!

du ser mig inte!!! du har aldrig SETT mig!!! STÖTT MIG?!? INTE ENS ... SLAGIT

MIG?!?!?

JAG AVGUDAR DIG OCH DIN JÄVLA OFÖRMÖGNA PRAKT! DU ÄR ETT SVINETS SVIN

OCH ÄVEN EN SON TILL ETT SVIN! DIN SYSTER VAR MIN FÖRESTÅNDARE, DIN BROR

MIN MAUSOLEUMS. DU SER DIG INTE ENS OM. VARKEN I VREDE ELLER DESPERATION.

Vid uttorkning tager du ett vatt. Vid information, slänger du simpelt ett enkelt brätte, på de som förmår sig att övervaka dig.

du lämnar över de tio första och numrerar de sista. du ville ge mig ett rike värt någonting för

att nämnas, för du trodde på den förstnämnde elegansen. du visade mig

du visade dig vara orörlig, självklart. tänkte jag, att du skulle motstå och registrera. dig, och

ditt liv. där ... har vi två olikartade saker.

jag började tänka på ändamålet plötsligt.

när y sa att hon inte längre visste och det bara var några få timmar kvar. det var lönsamt.

ja visst. det var det. det var det och det borde du veta. men senare visade det sig att j kom

inifrån och lät uppstå det förstnämnda.

du vet och jag vet, och andromeda vet; att det är inte längre högtalare vi talar om, eller ens

söker, utan det är det som det lyder på latin: första som tar det sista som nämner det första

med det sista.

det här min vän vet du. och att det skulle vara ett avslag det är inte längre ett alternativ. du

kan medge dig själv och du kan undgå det. men den stora dagen, den vid stranden den med

palmera den med kinden, den kan du glömma. det är varken "fett" eller Muscador. Du hade

ett val. lisa valde fel, och du valde odla före... ja, detsamma fast med flera. och för det älskar

jag din lilla själ och din lilla obarmhärtiga törst. du förgör mig. vi förgör oss.

antar det.

vadå?

den roliga timmen.

antar det, han pratade på telefon.

ja. ja. just det. för all del (rotar bland papper) ... du är fortfarande kvar i det där.

det.

hm.

varför säger du det med en sådan oförlåtande röst?

förlåt Sandro, för det pappa gjorde

för det han sade.

